

Bildt måste ingripa till stöd för palestinierna!

Som ett stort och varigt sår öppnar sig åter kravet på oss här i Väst att slå vakt om palestiniernas rätt att få leva i en egen stat. Särskilt nu då Väst med USA i spetsen har hjälpt Israel att avsätta den demokratiskt valda palestinska Hamasregeringen och samtidigt uppmuntrat president Abbas från Fatah, att upprätta en ny och olaglig "krisregering".

Valets segerherre Hamas har istället terrorstämplats trots ett perfekt genomfört demokratiskt val, efter vilket hela den palestinska befolkningen i Gaza utsattes för en israelisk blockad.

Några kritiska ståndpunkter tycks över huvud taget inte existera i debatten, då det gäller Israels och USAs skuld i sammanhanget. Istället följer Sverige, som brukligt är numera, EU i fotspåren också då det gäller denna gamla svenska hjärtefråga.

EU följer i sin tur efter USA, som terrorstämlat denna lagligt valda Hamasregering och samtidigt översköljt Fatahhögkvarteret på Västbanken med vapen och militär utbildning.

Som svar tog Hamas över Gaza och gjorde en räd mot Fatahhögkvarteret där man kom över filer med uppgifter om Fatahs samarbete med de amerikanska och israeliska säkerhetstjänsterna och deras nätverk av informatörer i de arabiska grannländerna.

Segern för Hamas var helt och hållet grundad på partiets breda sociala arbete och okorrumpade rykte snarare än på religiös fanatism. Palestinierna hade helt enkelt tröttnat på Fatahs av Väst korrumpade ledarskikt.

Så vilken av våra demokratiskt valda västliga politiker vågar idag öppet gå ut till stöd för palestiniernas rättigheter, förutom den förre amerikanska presidenten Carter vilken efter att ha lovordat det demokratiskt väl genomförda palestinska valet, själv hamnat i kylan, utfrusen även av våra västliga media?

Terrorstämplingen av valets segerherrar Hamas fortsätter alltså, vilket innebär att man terrorstämlar hela det palestinska folket. Väst ställer samtidigt upp tre huvudkrav på Hamas:

Kravet på ett erkännande av Israel

Israels regering kräver att palestinierna skall erkänna Israel, innan några som helst överläggningar kan föras i Palestinafrågan. Men samtidigt finns det ingen direkt vilja bland de största israeliska partierna att de i sin tur erkänner Palestina.

Ändå lyckades för några år sedan höga palestinska politiker i israelisk fångenskap gemensamt gå ut med sitt sk "Fångarnas dokument". Ett dokument där man presenterat sina villkor för en tvåstatslösning mellan Palestina och Israel och därmed också ett erkännande av Israel.

Från israelerna visade sig däremot inga som helst tecken på att ens vilja ta upp frågan om att erkänna Palestina. Även om den israeliska befolkningen skulle vara positiv till en tvåstatslösning, så ställer inte en enda av de största israeliska partierna upp på detta. Man kan undra varför. Varför är det då så nödvändigt för Israel att kräva ett erkännande från palestinierna?

Det existerar heller inget sådant krav som att en stat måste erkänna en annan stat. Det hela ser därför mer ut som ett sätt att förvill opinionen. Det egentliga svaret på frågan varför detta med Palestina aldrig tycks kunna lösas är, att den drygt sekelgamla sionistiska drömmen om ett judiskt nationalhem mellan Litani-floden och Transjordanien än idag i högsta grad verkar leva inom det israelisk-amerikanska politiska toppskiktet.

Kravet på att avstå från våld

Under den tid då Hamas suttit vid makten har inte en enda självmordsbombare utlöst sina sprängladdningar mot Israel, trots att befolkningen i Gaza under denna tid ständigt utsattes för israeliska trakasserier, beskjutningar och kidnappningar t.ex mot ledamöterna av det valda palestinska parlamentet.

Även om det under den israeliska belägringen av Gaza efter valet förekom beskjutning med palestinska Qassamraketer mot Israel, så vet israelerna mycket väl att Hamasregeringen inte kunnat ha någon som helst möjlighet att upprätthålla sin kontroll över den miljonhövdade befolkningen under belägringens kaos. För övrigt har enligt FN-stadgan varje folk rätt att själv försvara sig mot angrepp.

Efter valet har Israel också hållit inne med palestiniernas egna skatteintäkter. Nu däremot får president Abbas på den palestinska Västbanken tillgång till delar av intäkterna, vilka han kan utnyttja som han själv vill, men knappast i förhållande till den palestinska befolkningen i Gaza. Där vill Israels regering fortsätta sin blockad.

Kravet på respekt för ingångna avtal

Hamas har inga egna avtal med Israel, för det är PLO, palestinernas gemensamma organisation, som är den avtalslutande parten i dessa sammanhang och där ingår inte Hamas. Däremot har Hamas lovat att respektera de av PLO ingångna avtalen. Där har man för övrigt i och med Osloavtalet 1993 redan erkänt staten Israels rätt att existera.

Kravet på respekt för ingångna avtal slår alltså tillbaka mot Israel själv, som de senaste sex åren över huvud taget inte velat diskutera frågan med palestinierna.

Det är därför hög tid för oss alla att räta på ryggen och som tidigare gå i bräsch för de demokratiska rättigheterna och människovärdet i en fredligare värld. Hur är det nu utrikesminister Carl Bildt, har du idag ryggrad nog att gå i spetsen för en opartisk lösning på denna till synes olösliga konflikt om hela det palestinska folkets grundläggande fri- och rättigheter?

Ingrid Ternert och Gunnar Olofsson

aktiva i Fredskoalitionen Göteborg respektive Palestinagrupperna i Sverige